امتیاز

سه‌شنبه ۱۷ تیر ۱۳۹۹
۱۵ ذی‌القعده ۱۴۴۱ ● ۷ جولای ۲۰۲۰
شماره ۲۹۹۷ ● ۸ صفحه

متن میثاق‌نامه روزنامه‌نگاری در سایت روزنامه موجود است

روزنامه فرهنگی، هنری، ورزشی، اجتماعی صبح کشور
صاحب امتیاز و مدیرمسوول:
غلامحسین شعبانی
نشانی: میدان انقلاب - خیابان جمالزاده‌شمالی
پلاک ۲۶۰ واحد ۵

پست الکترونیکی:
info@emtiazdaily.ir
تلفن: ۶۶۵۹۶۸۰۹
آگهی دولتی: ۶۶۵۶۷۷۶۴ - آگهی شهرستان ها: ۶۶۶۵۰۰۹۹
لیتوگرافی و چاپ: ریحان

WWW.EMTIAZDAILY.IR

اخبار

بازیگر برادوی بر اثر کرونا درگذشت

نیک بیدار نمی‌شود

نیک کوردور بازیگر برادوی که در نمایش‌های متعددی روی صحنه رفته بود، دیشب (یکشنبه شب ۱۵ تیرماه) پس از نبردی طولانی با عوارض کووید -۱۹ و پس از چند ماه تحمل آن، جان باخت.

همسر او این خبر را دیشب در اینستاگرام اعلام کرد.

کوردور از ماه مارس (فروردین) با توجه به تست مثبت کرونا در بیمارستانی در لس‌آنجلس بستری شد اما او دچار آمبولی پا شد و بعد به کما رفت.

پزشکان در نهایت مجبور شدند پای وی را قطع کنند. او بیش از ۹۰ روز در بخش مراقبت‌های ویژه بود و پس از اینکه از کما بیرون آمد تنها می توانست با حرکت چشمانش با اطرافیان ارتباط برقرار کند.

همسر وی آماندا کلوتز که هر روز از وضعیت وی خبر می‌داد پنجشنبه در مصاحبه با شبکه «سی‌بی‌اس» گفت وضع وی بهتر نشده و او مشکلات شدید ریه دارد و تنها راه نجاتش پیوند ۲ ریه است.

بسیاری از مردم که حال این بازیگر را پیگیری می‌کردند از وی با هشتگ «بیدار شو نیک» حمایت می کردند.

نیک کوردرو اولین بار در سال ۲۰۱۲ با نمایش «راک دوران» در برادوی روی صحنه رفت. او سال ۲۰۱۴ نامزدی جایزه تونی و جایزه دراما دسک را برای بازی در نمایش «گلوله‌هایی برفراز برادوی» که اقتباسی موزیکال از فیلمنامه وودی آلن بود به دست آورد و بعد در نمایش «قصه برانکس» بازی کرد و برای آن بار دیگر نامزدی دراما دسک را به دست آورد.

وی در تلویزیون هم به عنوان بازیگر مهمان در برنامه‌های مختلف شرکت کرده بود و بازیگر «بلو بلادز» هم بود. وی در سریال «نظم و قانون» هم بازی کرده بود.

از کوردرو فرزند خردسالش الویس و همسرش به جای مانده‌اند.

انیو موریکونه آهنگساز مطرح ایتالیایی درگذشت

انیو موریکونه آهنگساز برنده جایزه اسکار و خالق موسیقی متن فیلم‌هایی چون «خوب، بد، زشت» و «ماموریت» که از تحسین شده‌ترین آثار تاریخ سینما محسوب می‌شوند، در ۹۱ سالگی درگذشت.

موریکونه صبح امروز دوشنبه در کلینیکی در رم از دنیا رفت. او به تازگی بر اثر زمین خوردن دچار شکستگی استخوان لگن شده بود.

این استاد موسیقی ایتالیایی در طول ۵۰ سال بیش از ۵۰۰ موسیقی برای فیلم‌های سینمایی و تلویزیونی ساخت و هم برای این حجم از کار و هم برای کیفیت بی نظیر آثارش شناخته شده بود.

حداقل یک دوجین از این آثار به آثار کلاسیک و فراموش نشدنی سینما بدل شده‌اند که موسیقی فیلم‌های وسترن اسپاگتی دهه ۱۹۶۰ از جمله «خوب، بد و زشت» و «روزی روزگاری در غرب» از جمله آن‌ها هستند. موسیقی متن فیلم‌های «ماموریت» و «سینما پارادیزو» در دهه ۱۹۸۰ هم از این جمله‌اند. او ۶ بار نامزدی اسکار را کسب کرد که برای ساخت موسیقی فیلم‌های «روزهای بهشت»، «ماموریت»، «تسخیرناپذیران»، «مالنا» و «هشت نفرت‌انگیز» بود. او برای این فیلم آخر سرانجام جایزه اسکار را کسب کرد. سال ۲۰۰۶ آکادمی اسکار یک اسکار افتخاری برای مشارکت وی در هنر موسیقی در سینما به وی اهدا کرد. او یکی از ۲ چهره عرصه موسیقی است که در تاریخ اسکار جایزه اسکار افتخاری برای مجموعه آثارش دریافت کرد. موریکونه با کارگردانان بسیاری چون سرجو لئونه، برناردو برتولوچی، رومن پولانسکی، فرانکو زفیرلی، الیور استون، کوئنتین تارانتینو، جوزپه تورناتوره، و پیر پائولو پازولینی همکاری داشت. «مرگ یک دوست» در سال ۱۹۵۹ و «باراباس» در سال ۱۹۶۱ از اولین آثار وی در ارکستراسیون موسیقی و «فاشیست» در سال ۱۹۶۱ نخستین اثر او در مقام آهنگساز فیلم بود.

کنترل «سریال‌های خانگی» دست به دست می‌شود؟

«مسئولیت» فراموش‌شده!

بحث بر سر واگذاری صدور مجوز ساخت سریال در شبکه نمایش خانگی در هفته‌های اخیر بالا گرفته و با واکنش‌های مختلفی از طرف رسانه‌ها، صاحب‌نظران و برخی اصناف سینمایی مواجه شده است. واکنش‌هایی که به صورت دو طرفه برخی ناظر به انتقاد از صداوسیما و ارجاع به کارنامه‌اش در حوزه سریال‌سازی بوده و برخی دیگر عملکرد نظارتی ارشاد در حوزه تولیدات شبکه نمایش خانگی در سال‌های اخیر را نشانه رفته بود.

همه این واکنش‌ها هم ریشه در یک خبر ساده داشت که چندی پیش‌تر توسط سازمان سینمایی اعلام شده بود. این خبر به نقل از بهمن حبشی مدیرکل دفتر نظارت بر تولید فیلم مخابره و طی آن اعلام شده بود: تعداد مجوزهای صادره و سریال‌های در حال تولید و آماده توزیع برای نمایش خانگی بیشتر از نیاز و ظرفیت بازار است و تا نمایش چند سریال آماده توزیع و ایجاد تعادل میان زنجیره صدور مجوز تا توزیع لازم است چند ماهی از صدور مجوز جدید خودداری شود.

آغاز ماجرا از کجا بود؟

مدیرکل دفتر نظارت بر تولید فیلم سازمان سینمایی عنوان کرده بود که «به دلیل سریال‌سوزی قرار نیست پروانه جدیدی برای ساخت سریال در شبکه نمایش خانگی صادر شود» و همین خبر موجب شد تا رسانه‌هایی که معتقد بودند «سریال‌سوزی» نمی‌تواند دلیل قانع‌کننده‌ای برای چنین تصمیمی باشد، درباره دلیل اصلی این اتفاق گمانه‌زنی کنند و دلایل مختلفی را از منظر خود فهرست کنند.

در میان همه گمانه‌زنی‌ها گزاره‌ای که بیش از همه تقویت شد و مورد توجه محافل رسانه‌ای و به‌خصوص سینمایی قرار گرفت این بود که صدور مجوز ساخت سریال خانگی قرار است به‌زودی صداوسیما سپرده شود و توقف صدور مجوز، در واقع گام‌اول وزارت ارشاد برای عقب‌نشینی در این حوزه بوده است. این گمانه از آنجا تقویت می‌شد که در ماه‌های اخیر صداوسیما از طریق سازمان تنظیم مقررات صوت و تصویر فراگیر یعنی «ساترا» اقدامات مختلفی را در حوزه صدور مجوز نمایش و تولید برنامه‌های ترکیبی و برنامه‌های پخش زنده در وی او دی‌ها و پلتفرم‌ها انجام داده بود.

اینگونه بود که گمانه‌زنی درباره انتقال وظیفه صدور پروانه ساخت برای سریال‌های خانگی از وزارت ارشاد به سازمان صداوسیما تبدیل به یک پیش‌فرض پذیرفته‌شده از سوی گروه‌های موافق و مخالف شد و تنور تحلیل، ارزیابی و موضع‌گیری بر سر درست یا نادرست بودن این تصمیم حسابی داغ شد.

مخالفان و موافقان چه می‌گویند؟

در این مدت بحث‌های مختلفی بین دو طرف مخالف و موافق درگرفت. مخالفان این اتفاق یعنی صدور مجوز ساخت سریال‌های خانگی از طرف صداوسیما با برشمردن دلایل مختلف انتقاد کرده بودند که کارنامه تلویزیون در سریال‌سازی به ویژه در سال‌های اخیر مشخص است و اساساً رقابت تلویزیون و شبکه‌خانگی در حوزه سریال‌سازی با این رویه به چالش کشیده خواهد شد. برخی دیگر از منتقدان هم به تجربه آی‌پی‌تی‌وی‌ها که زمانی با حمایت صداوسیما راه اندازی شدند و بعدها با شکست تجاری و معنوی نتوانستند موردتوجه مخاطب واقع شوند، استناد کردند و گفتند این سرانجامی است که در صورت عدم تغییر رویه صداوسیما، وی‌اودی‌ها و دیگر پلتفرم‌هایی که زیر نظر سازمان خواهند رفت را هم تهدید خواهد کرد.

از طرف دیگر موافقان این اقدام به رویکرد حال حاضر برای سریال‌سازی در شبکه خانگی استناد می‌کنند و اینکه سریال‌های فعلی در نبود فرآیند نظارتی مؤثر و استاندارد به‌شدت به‌سوی ابتذال می‌روند و مرزهای اخلاقی و عرفی جامعه مخاطبان را با تهدیدهای جدی مواجه کرده‌اند. خلأ نظارتی‌ای که باعث شده است از قصه‌های مثلثی و بی‌محتوا گرفته تا سکانس‌های غیراخلاقی و حتی خشونت‌آمیز در قالب سریال‌های عرضه شده با مجوز وزارت ارشاد، در معرض تماشای خانواده‌ها قرار بگیرد.

در ماه‌های اخیر سریال‌های خانگی با انتقادات مختلف محتوایی و ساختاری مواجه بوده‌اند؛ از پول‌شویی و سرمایه‌هایی که با شائبه کثیف بودن وارد فرآیند تولید برخی از این آثار شدند تا نمایش روابط مبتذل و سخیفی که به دلیل نبود قصه گویی تنها روش برای بازاریابی برخی آثار نمایشی شده‌اند، اتفاقی که در مورد برخی از این سریال‌ها منجر به توقف در ابتدای راه توزیع و تکرار مراحل بازبینی برای ادامه عرضه شد!

همه اینها از دلایلی بود که باعث شد برخی از رسانه‌ها نسبت به نظارت وزارت ارشاد بر شبکه نمایش خانگی انتقاد داشته باشند و نظارت بر این فضا را از متولیان دیگری مطالبه کنند که طبیعتاً جدی‌ترین گزینه برای قبول این مسئولیت سازمان صداوسیما می‌توانست باشد.

«تهیه‌کنندگان مستقل» و یک موضع‌گیری خبرساز

در میان این دعواها بر سر صحت و سقم اصل خبر انتقال مسئولیت سکان‌داری تولید و عرضه سریال‌های خانگی از وزارت ارشاد به سازمان صداوسیما، غلامرضا موسوی دبیر شورایعالی تهیه‌کنندگان سینما ناگهان پستی را در صفحه شخصی خود به اشتراک گذاشت و طی آن اعلام کرد: ««پیگیری‌های انجمن تهیه‌کنندگان مستقل نتیجه داد و ساخت سریال در اختیار تلویزیون قرار گرفت.»

در ادامه این پست تحلیلی موسوی که البته رنگ و بوی خبری هم داشت تأکید شده بود: «سینمای ایران بیشترین آسیب را از سریال سازان شبکه نمایش خانگی و بعدها **vod** ها دید: گرانی تولید و دستمزدها، کمبود هنرپیشگان آن هم کسانی که سینمای ایران به شهرت رساندند، و معمولاً پول بادآورده و در برخی موارد پول کثیف و.... پول در شبکه نمایش خانگی حرف اول را می‌زد و بعدها در **VOD** ها. و صد البته اسکناس قوانین را دور می‌زد. انجمن وقتی نتوانست با حرف حساب مشکل را حل کند، به قانون‌های اجرا نشده متوسل شد و شد آنچه باید می‌شد. در این سیستم تعداد معدودی دستمزد بگیر، پولی پیدا نخواهند کرد و تلاش می‌کنند مثل مورچه فریاد برآرند دنیا را آب برد»

موضع‌گیری صریح نماینده یکی از صنوف مؤثر سینمایی، موجب واکنش برخی دیگر از اصناف سینما شد. کانون کارگردانان سینمای ایران و شورای مرکزی کانون فیلم‌نامه‌نویسان سینمای ایران برخلاف صنف «تهیه‌کنندگان مستقل» به توقف روند تولید و نمایش آثار نمایش خانگی با نظارت ارشاد انتقاد کردند و درباره ورود صداوسیما به این عرصه از زاویه نگاه خود هشدار دادند.

سکوت مدیران صداوسیما و تولد «رسانا»

با وجود بازار گرم حرف و حدیث درباره این جابه‌جایی در خانواده سینما، در سوی دیگر سکوتی نسبی برقرار بود. هنوز هیچ موضع رسمی از طرف مدیران صداوسیما و یا سازمان تنظیم مقررات صوت و تصویر فراگیر «ساترا» نسبت به اخبار بحث‌برانگیزی که طی روزهای اخیر در فضای رسانه‌های رسمی و شبکه‌های اجتماعی منتشر شده، اعلام نشده است.

در این شرایط بود سعید رجبی فروتن از مدیران سازمان سینمایی و کارشناس شبکه نمایش خانگی در یادداشتی تلویحاً جریانات اخیر را به راه‌اندازی مرکزی تحت عنوان «رسانا» در زیرمجموعه صداوسیما مرتبط دانست و نوشت: «به دنبال نظارت صدا و سیما بر سامانه‌های ویدیوی درخواستی و تلویزیون‌های اینترنتی و صدور مجوز تاسیس و نظارت بر آنها، این روزها خبر واگذاری وظیفه حاکمیتی دیگری به این سازمان بزرگ رسانه‌ای به گوش می‌رسد. به موجب این خبر که هنوز رسماً تایید نشده است، نظارت بر تولید و نمایش سریال‌های غیرتلویزیونی که تاکنون توسط سازمان سینمایی اعمال می‌شد، به صداوسیما سپرده خواهد شد..»

رجبی فروتن در این متن با اشاره به این خبر که «در این هفته صدا و سیما فارغ از این حواشی به استقبال گشایش مرکز نوآوری صنعت صوت و تصویر رفت تا نشان دهد به وضع موجود راضی نیست و برای توسعه فعالیت‌های خود به اقتضای فناوری‌های نوین نقشه راه و استراتژی خاصی ترسیم کرده است» نتیجه گرفت: «با راه‌اندازی مرکز جدید در واقع باید گفت «رسانا» به کمک «ساترا» آمده است تا صدا و سیما نشان دهد درصدد تقویت و بازیابی جایگاه انحصاری خود در تامین برنامه برای آنتن و نیز گسترش شعاع نظارتی خود بر سایر محتواهای تصویری تولید شده در فضای مجازی است.»

از طرف دیگر درحالیکه هنوز هیچ خبر رسمی در تأیید این قبیل گمانه‌ها و تحلیل‌ها منتشر نشده است و صداوسیما فعلاً سکوت پیشه کرده است، حمید خواجه‌نژاد مدیر روابط عمومی معاونت سیما در توئیتی به اظهارنظر صریح درباره موضع صداوسیما نسبت به سریال‌سازی و تفکیک بین تولیدات سریالی و سینمایی پرداخت. خواجه‌نژاد با مشخص کردن مرز بین این ساختارها نوشت: «اساسا وزارت ارشاد در حوزه سینما وظیفه دارد و تعهدی در حوزه سریال‌سازی نداشته، همانطور که تلویزیون در ساخت سینمایی ورود نکرده است» این توئیت مدیر روابط عمومی معاونت سیما اگرچه خبر جدیدی را فاش نکرد اما دست کم موضع صداوسیما را در صحت اخباری که ناظر به حاکمیت نظارتی این سازمان بر سریال‌های خانگی بود، تلویحاً تأیید کرد.

موضع‌گیری خواجه‌نژاد بار دیگر جبهه مخالف این جابه‌جایی مسئولیت را در فضای رسانه‌ای فعال کرد تا ضمن ارجاع به آیین‌نامه‌های وزارت ارشاد در حوزه نظارت بر سریال‌های خانگی و تأکید بر قانونی بودن آن، کارنامه بلندبالای تلویزیون در حوزه فیلمسازی را هم مرور کنند و یادآور شوند که صداوسیما نیز پیش‌تر به حوزه سینما ورود جدی داشته است.

فارغ از این بگومگوهای حاشیه‌ای در شرایط کنونی هنوز مشخص نیست که چه کسی متولی اصلی صدور مجوز ساخت برای سریال‌های خانگی در آینده خواهد بود. هرچند مساله اصلی و مهم‌تر هنوز نظارت بر این عرصه است؛ یعنی نظارت‌های پسینی بر شبکه نمایش خانگی و حتی محصولاتی که این روزها در وی‌اودی‌ها عرضه می‌شوند و گاهی انفعال و خلا قوانین نظارتی و سخت‌گیرانه باعث شده است که در این فضا هر نوع محتوایی اجازه نشر و توزیع داشته باشد.

به تعبیر ساده‌تر حوزه تولید و عرضه سریال‌های خانگی در دوران اوج‌گیری بازار این محصولات، بیش‌تر از «مدیر» نیاز به «مسئول» دارد؛ کسی آیا این مسئولیت را خواهد پذیرفت؟

رونمایی از توانایی عجیب یک خواننده پس از مرگ

امیر بهزاد از آهنگسازان شناخته شده موسیقی، تئاتر و سینمای کشورمان که چندی پیش قطعه «نگاه» با صدای مرحوم اسحاق انور را منتشر کرده بود، در گفتگو با خبرنگار مهر ضمن اشاره به تازه‌ترین فعالیت‌های موسیقایی خود توضیح داد: پس از همکاری‌ای که با نوید نیک‌بخت و همراهی ارکستر متروپلین کشور چک به رهبری باربد بیات برای آهنگسازی و تنظیم تک آهنگ «نگاه» به خوانندگی زنده یاد اسحاق انور داشتم، در قالب گروه موسیقی «مانو» تلاش کردیم فعالیت‌های دیگری را در این زمینه داشته باشیم. البته که پایه‌گذاری و ایده‌پردازی آنچه قرار است در مانو شکل بگیرد با هدایت و مدیریت هنری نوید نیکبخت صورت گرفته و من هم در کنار او به معرفی فعالیت‌های این مجموعه می‌پردازم.

وی افزود: آشنایی من با نوید نیکبخت از پروژه موسیقایی نمایشی «اپرای خیام» شروع شد. البته قبل از این پروژه به واسطه یک دوست مشترک ما با هم آشنایی پیدا کرده بودیم که منجر به شنیدن اپرای سعدی از طرف او شد. در همین اوضاع و احوال که او به ما پیشنهاد داد که می‌توانیم بخشی از موسیقی این اثر را در شهر لندن با امکانات بهتری ضبط کنیم. خوشبختانه آنچه ما در ضبط موسیقی اپرای سعدی انتظار داشتیم اتفاق افتاد و ما توانستیم یکی از بهترین ضبط‌هایمان را در این استودیو با یک ارکستر حرفه‌ای داشته باشیم. بعد از پروژه خیام بود که نوید نیکبخت پیشنهاد داد ما موسیقی ایرانی را با موسیقی دیگر تلفیق کرده و آن در شکل فیوژن اجرا کنیم. آنچه برای ما در این چارچوب مهم بود قرار نگرفتن در یک قالب مشخص بود چرا که فکر نمی‌کردیم بخواهیم به عنوان نمونه موسیقی ایرانی را با موسیقی جز تلفیق و اجرا کنیم.

این آهنگساز گفت: برای ما مهم این بود هر ایده‌ای در این شرایطی که به آن اشاره کردم، میان اعضای گروه به اشتراک گذاشته شود و پس از اینکه درباره آن به نقطه اشتراک رسیدیم، بتوانیم بر اساس آن ایده سمت و سوی خودمان را مشخص کنیم. به همین دلیل ما به کسی نیاز داشتیم تا علاوه بر تسلط روی موسیقی ایرانی، موسیقی غربی را هم بشناسد. ما در همین راستا دنبال تولید کار باکلام هم بودیم. در این شرایط بنده با یک گزینه بسیار توانمند و عالی به نام اسحاق انور روبه‌رو بودم. بر این اساس وقتی ایده‌های اولیه با نوید نیکبخت به سرانجام رسید و ما ماجرا را به شکلی برنامه‌ریزی کردیم تا بتوانیم به سمت یک موسیقی بین‌المللی حرکت کنیم، ایده‌هایمان را با اسحاق مطرح کردیم که او هم از ایده‌های ما خوشش آمد و به گروه ما اضافه شد.

بهزاد در ادامه صحبت‌های خود اظهار کرد: آنچه در قالب این همکاری صورت گرفت، مبتنی بر این نکته بود که اسحاق انور در حوزه شعر و بخشی از آوازها به ما کمک کند. اولین کاری هم در قالب مجموعه «مانو» انجام دادیم، قطعه «سرمست» بود که بنا داریم این قطعه را در سالگرد فوت مرحوم اسحاق انور پخش کنیم. متاسفانه اکنون اسحاق انور در میان ما نیست و ما مجبوریم از آن اتودهای اسحاق روی پروژه‌هایی که برای ما شعر گفته بود خروجی بگیریم. بنابراین آنچه که در این اثر وجود دارد اجرای یک سری اتودهای ناقص از اسحاق انور است که به نوعی به هم پیوند داده شده و به عنوان یک آلبوم کوتاه منتشر می‌شود. در این راستا فعلاً اثری را به مناسبت سالگرد فوت اسحاق منتشر می‌کنیم و اگر برنامه‌ریزی‌ها به درستی صورت پذیرد تمامی مجموعه را تا چند ماه آینده عرضه می‌کنیم. این کار اولین کار گروه موسیقی «مانو» خواهد بود که در دسترس علاقه مندان قرار می‌گیرد.

وی تصریح کرد: از نظر گروه، «مانو» می‌تواند دربرگیرنده هم نشینی انواع موسیقی از جمله، موسیقی جز، موسیقی سنتی، موسیقی نواحی و هر نوع موسیقی دیگر باشد. ما برای محتوای این گروه چارچوب ثابتی در نظر نگرفتیم و در اصل هدف‌مان این بود که هر کاری انجام می‌دهیم در استاندارد بالایی باشد و امیدوارم بتوانیم تاثیر خوبی بر فضای موسیقی بگذاریم.

مرحوم اسحاق انور یک موزیسین پیچیده تمام عیار بود

نوید نیکبخت آهنگساز و یکی دیگر از اعضای گروه «مانو» نیز در گفتگو با خبرنگار مهر توضیح داد: ایده و عقیده‌ای که در گروه «مانو» وجود دارد اصلاً پیچیده نیست. ما با تاسیس گروه «مانو» در حقیقت می‌خواهیم رابطه‌های جدیدی بین موسیقی‌هایی که دوست داریم برقرار کنیم. در اولین مورد بین موسیقی جز و موسیقی سنتی این فرم مشترک صورت گرفت. به اعتقاد من قطعه «سرمست» که به عنوان اولین اثر گروه «مانو» در دسترس مخاطبان قرار می‌گیرد، پیچیدگی‌های خاص خود را دارد که یک موزیسین فوق‌العاده با درک بالا از ریتم و دستگاه‌های خارجی می‌توانست از آن سربلند بیرون بیاید. در این شرایط مرحوم اسحاق انور چنین موزیسینی بود که قبل از به نتیجه رسیدن کار از پیش ما رفت.

وی افزود: در ضبط قطعه «سرمست» ما از گروه «جان کایا» به عنوان یک پیانیست ترکیه‌ای کمک گرفتیم. به هر حال موسیقی جز در کشور ترکیه از پیشرفت‌های قابل ملاحظه‌ای برخوردار بوده که می‌توان گفت دارای بهترین موزیسین‌های جز خارج از هنرمندان آمریکایی هستند. جان کایا با تنظیم خوب خودش دقیقاً درک کرد که چه طور ریتم و هارمونی غربی را به آواز سنتی ایران ربط دهد. در این راستا هنرمندان دیگری از کشور استانبول نیز همراه ما بودند که فکر می‌کنم در ارتقای سطح کیفی این قطعه بسیار به ما کمک کردند.

یک فنجان چای داغ

هنرمندان در بحران کرونا از جامعه عقب ماندند

اندیشه را کپی نکنیم!

رضا بهرامی کارگردان تئاتر در گفتگو با خبرنگار مهر ضمن اشاره به برخی معضلات و ناهنجاری‌های موجود در حوزه فعالیت‌های هنری بیان کرد: مساله‌ای که چندسال است به شکل نامحسوس در نمایش‌های مختلف شاهدش هستیم، کپی کردن از روی نمونه‌های خارجی است. اگر قرار است ما کار هنری و آرتیستی انجام دهیم لازمه‌اش این است که تولید تفکر و اندیشه داشته باشیم. قطعاً این تولید تفکر ناخودآگاه از اطراف ما و چیزهایی که می‌بینیم و می‌خوانیم وام گرفته می‌شود اما این به معنای کپی پیست کردن و اینکه ایده دیگران را عیناً به نام خودمان ثبت کنیم، نیست. به دلیل همین معضلات است که هنر ما عقیم مانده است چون هنری که باید به جامعه خط فکری بدهد در عوض از جامعه عقب‌تر است. وی افزود: به عنوان نمونه همین بحران کرونا چند ماه است که مملکت ما را فلج کرده در حالی که بقیه کشورهای راه‌کارهای روبرو شدن با آن را پیدا کرده‌اند اما ما همچنان در حال ثبت بیشترین رکورد مرگ بر اثر این بیماری هستیم. متاسفانه ما به‌عنوان هنرمند و آرتیست نتوانستیم در این بحران تولید اندیشه کنیم و خط فکری درستی به افراد جامعه‌ای که می‌توانند از ما الگو بگیرند، تزریق کنیم. حتی در مورد لزوم ماسک زدن هم هنرمندان ما نتوانستند الگو باشند چون خودشان به آن عمل نمی‌کنند.

به نام هنر «جعل سند» می‌کنند!

بهرامی با انتقاد از برخی رفتار برخی دیگر از اهالی تئاتر در سال‌های اخیر، عنوان کرد: متاسفانه در سال‌های اخیر شاهد رفتارهای غیرحرفه‌ای از جانب برخی از هنرمندان تئاتر هستیم که از جمله این رفتارهای ناشایست می‌توان به کپی کردن برخی آثار از روی نمونه‌های خارجی و جعل سند اشاره کرد. به عنوان نمونه درباره جعل کردن می‌توان به تلاش و خبرسازی برخی از افراد برای قرار دادن نام خود در کنار برخی از پیشکسوتان و بزرگان تئاتر اشاره کرد.وی ادامه داد: مثلا اخباری منتشر می‌شود مبنی بر اینکه یکی از هنرمندان ما بعد از چند ماه تمرین مجوز اجرا یا رپرتوار نمایشنامه خوانی از آثار برخی از نویسندگان دهه ۴۰ و ۵۰ را دریافت نکرده است در حالی که بعد از خواندن این خبر این سوال برای من پیش آمد که مگر قانون شورای ارزشیابی و نظارت تغییر کرده است چون روند معمول و قانونی اجرا از این قرار است که ابتدا باید نمایشنامه مورد نظر از شورا مجوز دریافت کند بعد وارد مرحله تمرین و آماده سازی شد و از طرف دیگر همه می‌دانیم که نسبت به آثار این نمایشنامه‌نویسان حساسیت‌هایی وجود دارد و نمی‌توان آثارشان را به راحتی اجرا کرد پس چرا باید قبل از تایید متن به سراغ تمرین رفت.کارگردان «کریم‌لوژی» متذکر شد: متاسفانه چنین کارهایی که این روزها زیاد هم شاهدش هستیم، جعل سند به حساب می‌آید چون با وجودی که می‌دانند کارشان مجوز نخواهد گرفت اما خبرسازی می‌کنند و نام خود را در کنار فردی شناخته شده قرار می‌دهند تا در جستجوی اخبار نامشان در کنار فرد موردنظر دیده شود. متاسفانه بزرگان تئاتر ما هم ترجیح می‌دهند به این مسایل نپردازند و هنرمندان جوان هم قدرت بیان و عیان کردن آن را ندارند.

وقتی در «دروغگویی» همسو می‌شویم

بهرامی بیان کرد: معتقدم مهمترین مساله‌ای که باعث می‌شود افراد به سراغ چنین کارهایی بروند علاقه به خودنمایی است که در نهایت به خودشیفتگی نیز منجر می‌شود و چون دروغ فضای جامعه ما را در برگرفته باعث می‌شود که افراد در دروغ گویی با یکدیگر همسو شوند چون خودشان هم مسایلی برای پنهان کردن دارند از همین رو روی دروغ‌های طرف مقابل سرپوش می‌گذارند وگرنه این روزها ما در عصر ارتباطات زندگی می‌کنیم و کمتر از ۶۰ ثانیه می‌توانیم، متوجه شویم که کدام کار کپی یک نمونه خارجی بوده است اما تمایلی به قبول حقیقت نداریم. معتقدم چنین افراد کپی کار و جاعلی، هنرمندنما هست و با به کار بردن واژه‌هایی از فرهنگ غرب در ادبیاتشان می‌خواهند خودشان را بزرگ جلوه دهند. وی متذکر شد: معضل دیگری که در حوزه تئاتر با آن روبرو هستیم این است که به دلیل تعدد زیاد آموزشگاه‌های هنری و پذیرش فراوان هنرجو هر کس که بازی در یک نمایش و یا اجرای یک نمایشنامه خوانی را در کارنامه‌اش دارد خودش را بازیگر و کارگردان می‌داند اگر ما این همه مدعی هنرمندی داریم پس بهرامی بیضایی و علی رفیعی و حمید سمندریان چه هستند؟ با روی کار آمدن سالن‌های خصوصی هم هر کس می‌تواند نمایشی را روی صحنه ببرد و همین مساله باعث از بین رفتن اندیشه در تئاتر می‌شود. این کارگردان تئاتر در پایان با اشاره به فاصله‌ای که بین هنرمندان قدیمی و نسل جدید به وجود آمده است و به روز نبودن هنرمندان نسل قدیم یادآور شد: داشتن سواد به فهم و درک انسانی است و بزرگترین ضربه‌ای که ما می‌خوریم از بی سوادی و دور بودن از فضای جامعه و به جای آن توجه به حاشیه‌ها و هجویات است. ما باید تئاتر را به جایی ببریم که خریدار بیشتری داشته باشد نه اینکه روی این تاکید داشته باشیم که حتماً باید در فلان سالن پرجمعیت اجرا برویم به عنوان نمونه هنرمندانی چون رکن‌الدین خسروی به اصل هنر توجه داشتند و آثارشان را در مکانی که مناسب آن اجرا بود به صحنه می‌بردند نه اینکه تنها به خودنمایی و شوآف فکر کنند. امیدوارم نسل امروز نیز بتواند چنین هنرمندانی را الگوی خود قرار دهد.

بریتانیا به هالیوودی‌ها مجوز ورود داد

گروه ساخت فیلم «ماموریت غیرممکن» با مجوز دولت بریتانیا بدون قرنطینه ۱۴ روزه سفر، وارد بریتانیا می‌شوند و کار تولید فیلم را از سر می‌گیرند. با معافیت این گروه، تولید فیلم‌های بزرگ هالیوودی در این کشور دوباره از سر گرفته می‌شود. اولیور داودن وزیر فرهنگ هفته پیش در این زمینه با تام کروز صحبت کرده بود و این تصمیم نیز نتیجه آن گفتگو است. به این ترتیب فیلمبرداری هفتمین فیلم از مجموعه فیلم‌های «ماموریت: غیرممکن» با بازی و تهیه کنندگی تام کروز در استودیوهای «لیوسدن» کمپانی وارنر که نزدیک لندن واقع است، شروع می‌شود. دولت بریتانیا روز جمعه فهرستی منتشر کرده بود که دربرگیرنده نام کشورهایی بود که شهروندان آنها می‌توانند بدون گذراندن قرنطینه ۱۴ روزه سفر، به بریتانیا بروند اما آمریکا در این فهرست جای نداشت. داودن در این باره گفت: بزرگ‌ترین بلاک‌باسترهای دنیا و برنامه‌های تلویزیونی در بریتانیا ساخته می‌شوند و خلاقیت، تخصص و تخفیف‌های مالیاتی ما برای صنایع سرگرمی بسیار اهمیت دارد. این برای اقتصاد ما بسیار مهم است. با معاف کردن گروه‌های کوچکی از اعضای ساخت فیلم‌ها از قرنطینه سفر، ما می‌توانیم هم از اقتصادمان حمایت کنیم و هم دوربین‌ها را دوباره به کار بیندازیم و در عین حال سلامت را هم حفظ کنیم. در این بیانیه تاکید شده که توانایی تولیدکنندگان بین المللی برای فاصله اجتماعی گروه از مردم و رعایت این نکات در استودیوها از عواملی است که می تواند برنامه‌های جدید را سریع‌تر به جریان بیندازند و کارمندان صنعت فیلم را سرکارشان برگرداند.

شرکت گاز استان ایلام

آگهی مناقصه عمومی یک مرحله ای
شماره گ ۹۹/۱۱/۳۵
نوبت دوم

دستگاه مناقصه گزار: شرکت گاز استان ایلام
موضوع مناقصه: پروژه گازرسانی به حفرات خالی (شبکه و علمک) در شهرستان دره شهر و روستاهای تابعه
مبلغ کل برآورد (اجرا + کالای عهده پیمانکار): ۵,۶۶۲,۴۳۹,۵۸۳ ریال
مبلغ تضمین: ۲۸۳,۲۰۰,۰۰۰ ریال
نوع تضمین: ضمانت نامه بانکی شرکت در مناقصه یا فیش واریزی به حساب شماره ۰۱۱۲۷۶۶۹۱۶۰۰۴ بانک ملی شعبه میدان امام حسن(ع) ایلام و سایر ضمانتنامه های معتبر و با ترکیبی از آنها که در جدول شماره ٤ آیین نامه تضمین معاملات دولتی شماره ۱۲۳٤۰۲/ت ۵۰٦۵۹ ه مورخه ۹٤/۹/۲۲ قید گردیده اند.
مدت زمان اجرای پروژه: ۳۰۰ روز تقویمی
محل تامین اعتبار: عوارض گازبها
آخرین مهلت فروش اسناد: ۱۳۹۹/۰٤/۲٦ تا پایان وقت اداری
آخرین مهلت ارائه پیشنهادات: ۱۳۹۹/۰۵/۰۸ تا ساعت ۸:٤۵ دقیقه صبح
زمان گشایش پاکات: ۱۳۹۹/۰۵/۰۸ ساعت ۹ صبح
محل گشایش پاکات: سالن کنفرانس شرکت گاز استان ایلام
* از بخشنامه شماره ۹٤/۱۵۸۷٦٤ مورخ ۱۳۹٤/۷/۱۳ سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور جهت تعیین برنده مناقصه استفاده می گردد.
شرایط متقاضیان:
۱- داشتن شخصیت حقوقی ۲- کپی برابر با اصل اساسنامه و آگهی آخرین تغییرات ۳- ارائه گواهینامه صلاحیت ایمنی امور پیمانکاران از وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی براساس مواد ۸۵ و ۹۱ قانون کار جمهوری اسلامی ایران مصوب ۸۹/۳/۵ وزیر کار و امور اجتماعی. ٤- داشتن امکانات، ماشین آلات و نیروی متخصص ۵- داشتن گواهی صلاحیت پیمانکاری از سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور در رشته تأسیسات و تجهیزات با نفت و گاز با حداقل رتبه ۵. ٦- داشتن تجربه کافی معتبر و مفید مرتبط با موضوع مناقصه ۷- قیمت ها متناسب با کالای ساخت داخل با لحاظ کیفیت ارائه گردد.
۸- فروش اسناد به واجدین شرایط، تکمیل و شرکت در فرآیند مناقصه از طریق سامانه ستاد دولت به آدرس setadiran.ir سامانه ستاد صورت می پذیرد.
محل گشایش پاکات: سالن کنفرانس شرکت گاز استان ایلام
محل تحویل ضمانتنامه: دبیر خانه شرکت گاز استان ایلام
هزینه دو نوبت آگهی به عهده برنده مناقصه می باشد.
هزینه چاپ و تکثیر کتابچه های پیمان به مبلغ ۲,۵۰۰,۰۰۰ ریال به عهده برنده مناقصه می باشد و می بایست به حساب شماره ۰۱۱۲۷٦٦۹۱٦۰۰٤ به نام شرکت گاز استان ایلام واریز گردد.
آدرس: ایلام - چهار راه پیام نور - بلوار تعمیرکاری نبش خیابان استاد شهریار
شرکت گاز استان ایلام سایت http://iets.mporg.ir,www.shana.ir و www.ilam-nigc.ir شماره تلفن ۲۲۳۵۸۲٤-۰۸٤۳
- که فراخوان جهت آگهی مذکور ۸,۰۹۲,۹٤٤ می باشد.
نوبت چاپ اول: ۹۹/٤/۱۱ روزنامه جمله **نوبت چاپ دوم:** ۹۹/